

følte det i Øjeblikket næsten som en Lettelse, at Spørgsmaalet nu var afgjort.

De gik alle tre tilbage til Stuen, hvor der begyndte en ret anstrengt Visit-Konversation. Torben gjorde Jytte et Spørgsmaal om hendes Musik, hvad der omtrent var det uheldigste Emne han kunde komme ind paa. Jytte tilbragte stadig flere Timer daglig ved sit Klaver, men det var en Passion, som hun ønskede at have ganske for sig selv. Hun havde lige saa lidt noget praktisk Formaals med sit Spil som i sin Tid med sine sproglige Studier, og jo intimere hendes Forhold til Musikken var bleven, desto mindre holdt hun af at tale om det. Trods sin virkelig store Dygtighed spillede hun ogsaa kun nødtigt for Andre.

Hendes Svar til Torben blev da ogsaa blot en Spøg.

»Jo Tak!« sagde hun. »Mit Klaver og jeg er uadskillelige. De kan spørge Mor! Hun kalder os Klister og Malle.«

Hun mærkede nu selv, at hendes Tone skurrede, og tav stille.

Fru Bertha gav sig til at udspørge Torben om Wiesbaden og hans Kur, og han fortalte derom, hvad han kunde finde paa at sige uden at slippe sine egne Tanker.

Jytte havde sat sig hen i en Gyngestol i Nærheden